LA F. R. F. A. IA FIINŢĂ

UN COLECTIV PENTRU SELECŢIONAREA ŞI PREGĂTIREA ECHIPELOR NAŢIONALE

— FAPTUL, INSĂ, NU SCOATE DIN ACTUALITATE PROBLEMA SELECŢIONEURULUI UNIC ŞI VALORIFICAREA ANTRENORILOR NOŞTRI; DIN CONTRĂ —

COMENTARIILE provocate de matchul cu Albania continuă cu singura deosebire că pe măsură ce se scurge timpul discuţiile iau forma unor concluzii şi constituiesc punctul de plecare în folosirea experienţei la viitoarele întâlniri internaţionale.

Conducerea federaţiei noastre de specialitate este prima care vrea folosească toate învăţămintele şi în şedinţa de astă seară a Comitetului Federal, se vor lua primele hotărâri în ceea ce priveşte pregătirea şi selecţionarea în viitor, mai precis pentru matchul cu Ungaria dela 6 Iunie.

Din informaţiile pe care le deţinem din sursă oficială, rezultă că astă seară Comitetul va decide înfiinţarea unui colectiv de muncă cu însărcinare specială pregătirea jocurilor internaţionale. Colectivul va avea două atribuţiuni bine distincte care vor corespunde celor două secţiuni: una organizatoric administrativă şi alta tehnică, ultima cuprinzând elementele care să urmărească forma selecţionabililor, să alcătuiască lotul, să stabilească programul de pregătire şi să alcătuiască echipa naţională.

In linii generale, acesta este proiectul care — după informaţia pe care ne-a furnizat-o chiar preşedintele FRFA, d. Toni Irimescu — astă seară urmează să fie tradus în fapt. Subliniem că noul organism federal îşi va începe activitatea cu prilejul jocului dela 6 Iunie.

Faptul că federaţia a ajuns la această concluzie, la acest colectiv, înseamnă că matchul cu Albania a avut consecinţe, că învăţămintele trase vor fi folosite.

Să vedem însă, întrucât acest colectiv constituie o noutate faţă de comisia care a pregătit matchul cu Albania şi întrucât se realizează un câştig.

Şi totuşi, trebue un selecţioneur unic!

După câte ne aducem aminte, matchul cu Albania a fost pregătit de o comisie de selecţie desemnată din sânul Comitetului Federal şi că această comisie a desemnat un antrenor federal. Cum colectivul urmează a cuprinde şi alte elemente, din afara Comitetului Federal, înseamnă că din acest punct de vedere există un plus. Dar, convingerea noastră este şi rămâne că în interesul propriu al selecţionării şi al pregătirii este ca toate aceste lucrări, atât de importante în activitatea pe plan internaţional a foot-ballului nostru; să fie încredinţate unui singur om, unei singure persoane, care să poarte întreaga răspundere dar să aibe mână liberă, persoană care trebue să fie selecţioneurul unic, cu un resort de lucru pe care-l poate asigura colectivul proiectat de federaţie.

Nu este vorba la noi decât de o convingere bazată pe experienţă îndelungată, pe o foarte bine cunoaştere a întregii activităţi internaţionale a echipei noastre naţionale. Ştim că foot-ballului nostru, în materie de activitate internaţională, îi lipseşte ceea ce astăzi are şi Ungaria şi Cehoslovacia şi Jugoslavia şi Polonia şi toate celelalte ţări care au folosit experienţele şi au ajuns la concluzia că existenţa unei comisii de selecţie, indiferent dacă poartă această denumire sau alta, cade pe plan secundar atunci când există soluţia mai practică şi mai utilă a selecţionerului unic. Sau a căpitanului naţional, cum se numeşte în alte părţi ale Europei.

Un acelaş om va urmări pe absolut toţi jucătorii selecţionabili; va cunoaşte toate elementele capabile să joace în echipa naţională şi va evita orice posibilitate de divergenţă de păreri cum s'ar întâmpla în cazul unei comisii de selecţie unde vor raporta mai mulţi oameni. Fireşte, cum am şi subliniat, acest selecţioneur ar fi ajutat în munca sa de auxiliari în prealabil verificaţi şi selecţionaţi din toate centrele ţării. In sfârşit, selecţioneurul unic sau căpitanul naţional ar fi un om care va şti că nu are alt ceva de făcut decât să urmărească forma jucătorilor selecţionabili, să-i selecţioneze şi să-i pregătească după programe stabilite în acord cu antrenorul sau antrenorii federali.

Antrenor federal străin sau român?

Şi aici atingem o altă problemă, aceia a antrenorului în general şi a antrenorului federal în special.

La noi, antrenorul — faptul este perfect verificat — nu se bucură de condiţiunile normale de lucru, decât cu foarte puţine excepţii. Este adevărat că sunt şi elemente care nu justifică aceste condiţiuni, cum ar fi respectul, preţuirea, autoritatea etc., dar în majoritate noi avem antrenori buni, chiar foarte buni meseriaşi, care pot face treabă bună dacă atât din partea federaţiei cât şi din a grupărilor s'ar bucura de tot respectul şi toată preţuirea cuvenită.

Este un mare defect al nostru de a minimaliza rolul şi valoarea antrenorilor noştri, în ciuda unei realităţi care nu justifică cu nimic această atitudine. In privinţa aceasta, însă, vom mai reveni cu alt prilej şi în cadrul unui articol special.

Deocamdată, ne vom mulţumi să subliniem că chiar atunci când antrenorii sunt federali, ei cad pe plan secundar şi competenţa lor apare într'o lumină pe nedrept nefavorabilă.

Repetăm: avem antrenori foarte buni, pricepuţi şi care ar realiza cu mult mai mult dacă ar beneficia de condiţiuni normale de lucru. Dar nu le au şi aceasta reduce în aparenţă randamentul lor în cadrul grupărilor şi la jocurile echipei naţionale.

Incât, din punct de vedere al componenţei, lotul actual de antrenori români corespunde. Acolo unde nu corespund însă, aceasta nu se datoreşte lor, ci acelor care nu le asigură posibilităţile de lucru.

Mai mult decât atât. Antrenorii noştri — şi recunoaştem aceasta cu multă satisfacţie — au în sânul lor multe elemente care se situează la acelaş nivel cu mulţi dintre antrenorii străini care au fost la noi sau a căror activitate o cunoaştem.

Acest adevăr exclude dela început ideia angajării unui antrenor federal străin, cum se proiectează la FRFA, idee care nici măcar nouă nu este pentrucă asemenea experienţe s'au mai făcut şi au fost triste. Deasemenea, chiar grupărilor le-au fost recomandaţi antrenori străini pentruca după numai şase sau opt luni, grupările să se dispenseze de serviciile lor şi să apeleze din nou la elementele indigene, care — pe lângă faptul că dacă nu mai pricepuţi, sunt cel puţin la fel de pricepuţi — mai au şi avantajul că cunosc la perfecţie situaţia dela noi, cunosc mentalitatea jucătorilor, îi cunosc şi pe aceştia, cunosc condiţiunile de joc şi activitatea antrenorilor etc.

Condiţiuni pentru a căror cunoaştere, unui antrenor străin i-ar trebui cel puţin un an şi atunci nu ar fi încă în măsură să pretindă că posedă în totul elementele absolut necesare unei activităţi rodnice.

De aceia, pentrucă avem antrenori indigeni la fel de pricepuţi şi în curent cu tendinţele moderne de înovare în football şi pentrucă un antrenor străin nu ar putea activa la noi cu rezultatele pe care le-ar ţine unul român, noi socotim că ideia angajării unui antrenor şi încă federal, nu prea a fost bine inspirată. Mai ales că ar constitui — dacă ne este permis să privim chestiunea şi pe plan sentimental — şi un vot de blam pentru antrenorii noştri, un vot de blam nemeritat mai ales.

*

IN CONCLUZIE: colectivul pe care-l proectează FRFA şi care astă seară urmează să ia formă definitivă, să fie completat cu persoana care lipseşte footballului nostru: selecţioneurul unic sau căpitanul naţional, iar antrenor federal să fie unul din ţară, renunţându-se la ideia angajării unui antrenor străin care — presupunând că va fi angajat totuşi nu va fi prezent în ţară înainte (şi în timp util) de jocul dela 6 Iunie.

Cu selecţioneur unic, ajutat de un colectiv care să poarte o accentuată amprentă tehnică, echipa naţională nu ar suferi de defecţiunile constatate la ultimile jocuri internaţionale.

Petre Gaţu

ATLETISMUL

SPORT PENTRU ESTEŢI

DACA publicul s'ar compune din amatori de artă ca în vechea Eladă, reuniunile de atletism ar realiza încasări frumoase, pe când de fapt, nu atrag decât puţini spectatori, nici de ajuns pentru a plăti spezele de voiaj ale concurenţilor, cari constituesc o sarcină foarte grea pentru Federaţie.

Totuşi, atletismul are credincioşii săi.

JACQUES KEYSER, care a fost rivalul uneori norocos al neuitatului JEAN BOUIN (1) ,alergă în fiecare an pe parcursul Versailles-Paris, unde fiecare încrucişare de stradă îi aminteşte succesele sale din crossul „LEMONNIER".

POULENARD îşi retrăeşte amintirile, modelând pe un KERCBEL. La fiecare concurs mare sunt nelipsiţi printre restrânsul public, vechii internaţionali reuniţi printr'o pasiune comună: RAGUENEAU, PAOLI, FERY, fraţii MOURLON, LEWDEN, MARCHAND, CORLET.

La evenimentele cele mai mari, vine MENARD din Amboise şi SEMPE din Tarbes.

Rari sunt foştii campioni cari nu se mai interesează de atletism.

Tehnicienii cari s'au dedicat atletismului, nu l-au mai părăsit. GASTON MEYER, făcându-şi rugăciunea, nu are pentru el însuşi nimic, dar pentru Hansenne, coroana olimpică.

Cel mai vechiu sport este şi cel mai frumos. Spre convingere, este suficient să revezi filmul „ZEII STADIONULUI".

GIRANDOUX n'a practicat decât un sport, n'a scris decât despre un singur sport: Atletismul.

Insfârşit, atletismul ne-a permis să privim în JESSE OWENS, alergând fără efort, ca o pasăre care cântă, corpul omenesc cel mai perfect, un trup ce imaginaţia artistului nu l-ar putea concepe, unde se îmbinau printr'o minune, forţa cu graţia.

GLEN HARDIN, a fost aproape tot atât de frumos, MOULINES (2) care n'a ştiut să rămână vedetă, a fost deasemenea timp de un sezon, pe 400 m., un minunat specimen omenesc.

Un LADOUMEGUE între cer şi pământ, un MEADOWS între doi nouri — am putea numi vreo douăzeci...

Dar numai OWENS, polizat de degetele unui mare artist, a fost împins la perfecţiune, fără ca sculptorii, care în zilele noastre nu frecventează stadioanele, să fi fost tentaţi să-i capteze plastica şi să o toarne în bronz.

Atletismul este o sursă nesfârşită de frumuseţe, chiar aruncarea greutăţii, pe care publicul, prea îndepărtat, nu-l vede decât confuz. Aruncătorul trebue văzut de la trei metri distanţă.

Şi aruncarea ciocanului, disputat uneori afară din stadion, în spatele tribunei, cuprinde, în acelaş timp, un frumos simbol — omul care se liberează de greul bilei, trimiţând-o spre nouri, ca printr'o revoltă a întregii sale fiinţe — şi o puternică majestate.

Iar dacă publicul nu vede bine spectacolul care i se oferă pe pistă, tot publicul este de vină, pentrucă se ridică în picioare când alergătorii ies din ultima turnantă, în vifornul vitezei.

Pentru toate aceste motive şi toate aceste calităţi, atletismul, sport de bază, unde talentul se afirmă cu mai multă tărie ca în orice alt domeniu de întrecere fizică — priviţi pe LENNART STRAND — este nu numai un început, dar şi un sfârşit.

---

1) JEAN BOUIN, deţine şi azi recorul Franţei pe 5000 m. în 14 min. 36,8 sec. Performanţă stabilită în 1912.

2) MOULINES a alergat 400 m. în 48 sec.

(Adaptat din „Omnisport")

SUPRA-ANTRENAMENTUL

de CLEMENT BACIU

Asistent la Catedra de Teorie şi Technica Educaţiei Fizice ANEF

SUPRA-ANTRENAMENTUL se poate defini, ca „o stare maladivă", având drept cauză un efort exagerat, care a provocat o auto-intoxicaţie a organismului, prin produsele toxice rezultate din travaliu. Este, deci, o exagerare a oboselii, de care se deosebeşte prin faptul că nu se poate combate numai prin somn.

Istoric

Cunoscut din cele mai vechi timpuri, subt numele de KOPOS, era explicat de Galenus, ca datorându-se unei pierderi în apă a muşchilor. După concepţia lui Phirostratos, tratamentul consta doar în reducerea intensităţii antrenamentului, masaje uşoare cu ulei, şi băi cu apă dulce.

Cauzele supra-antrenamentului

Pot fi:

1. Inceperea unui nou sezon, fără un repaos intermediar.

2. Eforturile exagerate, în raport cu pregătirea.

3. eforturile maxime, violente sau prelungite, uneori repetate, în cursul unui sezon.

4. unilateralitatea antrenamentului.

5. lipsa unei odihne suficiente.

6. alimentaţia defectuoasă sau insuficientă.

7. continuarea antrenamentului în caz de boală.

8. utilizarea dopajului.

9. excesul de zicori.

Aceste cauze produc o acumulare în organism a subsanţelor toxice rezultate din travaliu muscular, uneori stăt de intensă, încât poate provoca moartea animalului. Asa se întâmpla cu vânăturile fugărite mult timp. Din cauza toxinelor, rigiditatea cadaverică apare imediat, iar putrefacţia este mult mai rapidă.

Simptomele supra-antrenamentului

1. Slăbiciunea generală, cu scăderea forţei musculare şi deci a, performanţei. Uneori individul tremură de slăbiciune.

2. Paliditate, ocarcăne la ochi, umerii obrajilor proeminenţi.

3. Febră după programul zilnic între 39—41 grade.

4 Transpiraţiuni profunde, prin care se elimină produsele toxice. Toxicitatea sudoarei creşte cu intensitatea lucrului. Experienţele lui Arloing, au arătat că în repaos, 22 cc. de sudoare pentru un kgr. de substanţă vie permite unui câine să trăiască, pe când o dază de 12 cc. sudoare secretată în timpul unei curse lungi cu bicicleta, îl omoară.

5. Turburări cardiace: puls rapid şi neregulat.

6 Turburări respiratorii: respiraţiuni neregulate înnăbuşeli.

7. Turburări digestive: lipsă de poftă de mâncare, constipaţie, sau din contră diaree.

8. Turburări nervoase: stare de nervozitate, agitaţiuni, chiar delir, insomnii, somn agitat.

9. Dureri musculare, localizate sau generalizate.

Formele de evoluţie

Finlandezii au observat, o stare de supra-forma, înainte de instaurarea supra-antrenamentului, mai distinctă la sprinteuri, demi-fondişti, aruncători şi săritori, decât la fondişti. Alergarea pare liberă şi uşoară, dar este fără vigoare şi îi lipseşte energia luptei din finish.

Odată instaurat, supra-antrenamentul prezintă două forme de evoluţie:

— acut şi

— cronic.

Supra-antrenamentul acut apare ca o consecinţă, a unui travaliu intens şi prelungit. Produsele toxice adunate în prea mare cantitate, nu mai pot fi eliminate. Această formă de supra-antrenament cunoaşte aşa numitul punct mort. Individul are la un moment dat, senzaţia unei lipse totale de forţă şi pielea i se usucă. Cu ajutorul voinţei el poate trece peste acest punct mort şi va reîncepe să asude. La începutul celei de a şeasea sau a şeaptea zi, se iveşte o criză urinară (individul urinează mult), care închide maladia. Accidentul specific al supra-antrenamentului acut este sincopa cardiacă.

Supra-antrenamentul cronic se produce, printr'o oboseală repetată şi insuficient compensată de perioadele de repaos. El se manifestă printr'o stare de depresiune, care poate varia ca formă şi în care manifestaţiunile nervoase, ca neurastenia, joacă un mare rol.

Diagnosticul precoce

Se bazează pe semne subiective şi pe semne obiective.

Semnele obiective:

1. lipsa poftei de antrenament.

2. stadiul de supra-formă.

Probe obiective:

1. proba cântarului: greutatea intr-o să scadă.

2. proba dinamometrului: scăderea forţei musculare.

3. proba spirometrului; Worringen a observat că vomitaţia pulmonară scade vizibil; în cel mai mic efort, la începutul supra-antrenamentului.

Doctorul de specialitate va putea completa diagnosticul precoce apelând şi la alte probe ca: numărătoarea globulelor albe din sânge, testele de aptitudine funcţională cardiacă, proba cu nitrogen, proba cu indican, etc.

Tratamentul

Este identic oricărei maladii. Va cuprinde deci, un capitol igienic, unul dietetic, unul de agenţi fizici şi unul de medicaţie.

Capitolul igienic prevede:

— repaosul la pat.

— eventual uşoare plimbări în aer liber şi

— dacă este posibil, schimbarea mediului, căutându-se o regiune sub-alpină (600-1300 m.).

Dietetica recomandă o uşoară supra-alimentaţie, în care vor predomina hidrocarbonatele, adică zaharurile. Regot a arătat că 100 gr. de zahăr, administrat cotidian, îl- un febril scurtează durata maladiei sale. Legumele şi fructele sunt şi ele recomandate, deoarece celuloza şi pledoariile în jurul ei devin inutile şi o coboară.

Istoria se scrie cu fapte, nu cu cuvinte. Un muzeu al educaţiei fizice — şi el istorie — se realizează la fel. Şi, ca întotdeauna, ceeace pare şi este într'adevăr mai greu, e începutul. Dar ca să nu mai fie, să-l facem...

Virgil Ludu

Echipele se vor deplasa astfel: Metalochimic - Davidescu, Siclovan, Nadler, Ghedvay, Cosma, Rudichoa.

A urmat apoi un concurs individual al cărui rezultat este următorul: 1. Ghedvay; 2. Siclovan 3—4 Davidescu şi Cosma. Matchurile au fost viu disputate în sala UPM în faţa unui numeros public.

Concursul pentru fete disputat tot cu această ocazie a fost câştigat de Ully Avram urmată de Marasay şi Meszaros.

Un muzeu al educaţiei fizice

IDEIA NU-I NOUĂ, nici revoluţionară. Şi poate fiecare din noi am gândit-o în ceasurile noastre de reverii sau de pasionate discuţii. Cum lumea e mişcare şi mişcarea e viaţă, muzeul nu ar fi un muzeu, ci o istorie în marş a corpului, a sufletului şi a spiritului omenesc.

Dela primitivii stăpâniţi de superstiţii şi mituri, prin culturile de cinci milenii ale Egiptului sau Indiei, la epoca de aur a insoritei şi fericitei Elade. Şi de aici mai departe prin noaptea Evului Mediu spre răsăriturile de viaţă nouă ale Renaşterii.

Incă un efort, încă un pas şi ajungem în pragul a ceeace în fond este astăzi. Intâi preludiul secolului 17 şi 18, cu toţi scriitorii, filosofii, doctorii şi pedagogii deschizători de înţelegeri şi perspective. Apoi apariţia celor trei creatori de sisteme şi concepţii: Ling, John şi Arnold.

Şi insfârşit renaşterea sporturilor, a Olimpiadelor, crearea sporturilor noui. Cum şi a educaţiei fizice pentru cei mulţi şi cu mulţi deodată a lumii socialiste, cu idealul ei: sportul de masse.

Ideia de om, ideia de mişcare, ideia modernă de recreaţie, străbătând veacurile, înfruntând şi învingând prejudecăţi şi scepticisme. Ai spune, nu o istorie a educaţiei fizice, ci a omului în mişcare. Nu numai o filosofie a culturii, ci deopotrivă o sociologie dinamică, o politică umanistă.

Nu trebuesc, la început cel puţin, săli în care să te rătăceşti şi fonduri cât bugetul Statului. Istoria se împarte, didactic şi înţelept, pe epoci, epocile pe momente. Nu trebuesc expediţii în Filipine şi călătorii în China. Nu trebuesc nici originalul discobolului lui Myron sau fragmente autentice de frescă egipteană. Şi nici nu trebue să credem din prima zi cel mai valoros muzeu al Europei sau al lumii.

Suntem însă datori prezentului prin trecut şi suntem capabili oricând de această întoarcere în timp pentru păşiri în viitor.

E nevoie desigur de concepţie. Nu pot lipsi elanurile şi bineînţeles, nervum rerum, munca.

Ideia este însă atât de permanentă şi de necesară, încât comentariile şi pledoariile în jurul ei devin inutile şi o coboară.

Istoria se scrie cu fapte, nu cu cuvinte. Un muzeu al educaţiei fizice — şi el istorie — se realizează la fel. Şi, ca întotdeauna, ceeace pare şi este într'adevăr mai greu, e începutul. Dar ca să nu mai fie, să-l facem...

Virgil Ludu

Echipa de ping-pong «Vaocs» (Budapesta) învinsă la Reşiţa de «Metalochimic»

REŞIŢA, 10 (prin telefon). — Echipa maghiară de ping-pong VAOCS a disputat două matchuri în localitate cu CFR, şi Metalochimic.

Duminecă oaspeţii au dispus de CFR cu 5—0, iar eri au fost învinşi de Metalochimic cu acelaşi scor.

Echipele s'au prezentat astfel: Metalochimic - Davidescu, Siclovan, Nadler, VAOCS—Ghedvay, Cosma, Rudichoa.

A urmat apoi un concurs individual al cărui rezultat este următorul: 1. Ghedvay; 2. Siclovan 3—4 Davidescu şi Cosma. Matchurile au fost viu disputate în sala UPM în faţa unui numeros public.

Concursul pentru fete disputat tot cu această ocazie a fost câştigat de Ully Avram urmată de Marasay şi Meszaros.

O vizită la Cluburile U. A. E. R. Câteva preciziri în legătură cu activitatea sportivă

Trebue mai întâi să dăm câteva lămuriri în legătură cu cluburile U. A.E.R.

In vacanţa de Sărbători, U.A.E. R.-ul a luat iniţiativa de a organiza în localurile liceelor din toată ţara, aşa zisele cluburi U.A.E.R. care au ca scop să dea tineretului şcolăresc, o cât mai frumoasă vacanţă. Astfel elevii nu vor mai hoinări pe toate maidanele, cu o minge improvizată, ci vor avea în clubul respectiv terenul şi materialul sportiv necesar.

Regimurile trecute nu dădeau elevilor un prilej de a petrece o vacanţă fericită din toate punctele de vedere. Vacanţele erau petrecute bine numai de fiii bogătaşilor, care se întreceau care mai de care să facă excursii sau să facă sport, pe când elevii mai săraci se mulţumeau să citească o carte, cu greu procurată, sau să bată o mingie de cârpă pe un îndepărtat maidan. Prin instaurarea Republicii Populare Române, cu un regim de democraţie Populară prin instaurarea d-lui GHEORGHE VASILICHI la conducerea Ministerului Invăţământului Public şi prin creearea: UNIUNII ASOCIATIILOR DE ELEVI DIN ROMANIA, s'a deschis un drum nou, o vacanţă minunată şi pentru elevii lipsiţi de mijloace materiale.

Una din ramurile unui club U. A. E R este şi cea sportivă, care putem spune că este cea mai activă şi cea mai populată din punct de vedere al numărului de elevi care se încadrează în ea.

Vrând să constatăm la faţa locului acest lucru, am pornit să vizităm câteva cluburi din cele mai importante din Capitală.

Am poposit în str. Matei Basarab unde este situat Lic. de băeţi Teoretic 2, care după părerea generală este cel mai populat şi cel mai bine şi frumos organizat din toată ţara. De altfel aceasta se poate vedea din numărul mare de elevi, respectiv 150 medie, care iau parte la acest club.

Clubul este situat în sala de gimnastică, frumos amenajată şi într'o perfectă ordine. Alături se găseşte secretariatul unde poţi afla toate datele în legătură cu activitatea clubului. Astfel colegul Ionescu Seb dela Lic. Sf. Andrei, responsabilul sportiv al acestui club ne dă toate datele în legătură cu activitatea sportivă a clubului.

Până în prezent resortul sportiv a organizat campionatele de ping-pong, şah, volley şi basket, după care rezultat s'au format echipele care vor reprezenta clubul la campionatul inter-cluburi.

In tot timpul disputării acestor campionate, toţi colegii au avut o ţinută sportivă demnă de admirat.

Dar timpul trece şi de afară se aude vocea unui coleg care anunţă închiderea clubului până a doua zi.

La Lic. Teoretic 6 de fete, în faţa porţii străjueşte o mare placardă, care chiamă elevii şi elevele acestui cartier la club.

Cum intri ai impresia că te găseşti într'o recreaţie după o binefăcătoare oră de curs, în fundul curţii te cuprinde un iureş nestăvilit, acolo este situat terenul de volley.

In sala de gimnastică gălăgia nu poate fi oprită, căci fiecare a venit cu paleta şi vrea să joace ping-pong.

In sala de şah unde altă dată era sală de curs, acum s'au instalat mese de şah şi domneşte o atmosferă tăcută.

Dar timpul e atât de capricios şi trece aşa de repede, încât nu te aştepţi şi responsabilul anunţă încetarea şi reluarea după amiază la ora 15 în aceiaşi ordine.

Iată aci numai o jumătate de zi în care elevii şi elevele îşi petrec o parte din vacanţă, nu ca pe vremuri când petreceau numai cei avuţi.

Cluburile U.A.E.R. sunt instalate după cartiere în felul următor:

Sectorul Galben

L. T 2 fete
L. T 1 fete
L. T. 7 băeţi
L. T. 5 băeţi

Sectorul Albastru

L. T. 6 băeţi
L. T. 6 fete
Şcoala Normal
Industrial 1 fet

Sectorul Negru

L. C. 4 băeţi
L. T. 3 băeţi
L. T 4 băeţi
L. C. 3 fete
Lic. Cultura

Sectorul Rosu

L. T. 2 băeţi
L. T. 1 băeţi
L. ind. 1 băeţi
L. Ind. 3 băeţi
L. T. 3 fete

Aceste cluburi pot fi vizitate de oricare elev.

A. Vrabie şi I. Neagu

Cum s'a defilat de 1 Mai la Roşiorii de Vede

Cu ocazia sărbătorirei „Primului 1 Mai liber" în Republica Populară Română, toţi sportivii din Roşiorii de Vede, au defilat.

Coloana de sportivi, era precedată de o măreaţă placardă, pe care era scrisă lozinca: „TOATE SPORTURILE PENTRU POPOR". Deasemenea au mai fost lozinci ca: „PRIN SPORT SI MUNCĂ, LA INFRĂŢIREA DINTRE POPOARE", etc.

In fruntea coloanei, a defilat comitetul locatei OSP, după care au urmat grupările sportive din localitate care au arborat o ţinută exemplară şi un frumos echipament.

Seria grupărilor sportive, este deschisă de secţia football a grupării sindicale Ţes. Teleorman, din categ. „Distincţie" seria I, apoi „CFR", "A. S. Muncitorul", „Roşii de Vede", „Licomb", care erau urmate de secţia volley-ball, basket-ball şi atletism a „Ţes. Teleorman" (fete), secţia volley-basket a lic. „Ortodox" (fete) şi secţia volley-basket a asoc. Sport-Club fete (lic. Industrial).

Sportivii au fost primiţi în aplauzele mulţimii ce asista la această manifestaţiune, lăsând o frumoasă impresie, prin disciplina şi ţinuta ce au avut-o.

Dorian

A APĂRUT IN EDITURA COMITETULUI CENTRAL C. S. P.

TENNIS DE MASA

Cuprinde: Istoricul jocului. — Tabloul grupărilor. — Palmaresul naţional şi internaţional al R. P. R. — Regulamentul de joc. — Dimensiunile mesei. — Cupa Corbillon, Cupa Swaythling. Regulamentul Campionatului Naţional şi Cupa R. P. R.

De vânzare la magazinul «Stadion» şi la toate regionalele O.S.P. din ţară.-Preţul lei 40.